

шестостенни стаици — пититѣ, а съ медътъ напълватъ тѣзи стаици.

Така тѣ прѣзъ пролѣтъта и лѣтото напълватъ кошара си съ мѣдъ, а като настѫпи зимата прибиратъ се въ кошара, изпушватъ всичките му дупчици и оставатъ вътрѣ да зимуватъ. Цѣла зима тѣ спијатъ въ топлия си кошаръ и отъ врѣме на врѣме се пробуждатъ, пасмукватъ се съ медъ и пакъ спијатъ, до като пролѣтното сънце пакъ стопли въздуха и събуди цвѣтятата.

На единъ голѣмъ кошаръ съ пчели стига за 1 год. 10 до 12 оки медъ.

Случва се обаче по нѣкога и такова лѣто, прѣзъ което пчелицитѣ не могатъ да намѣрятъ и си събератъ достатъчно медъ за прѣзъ зимата, или пакъ ако и да сѫ си събрали, но стопанина е взелъ повечко за своя потрѣба, а за пчелитѣ е оставилъ малко. Въ такъвъ случаѣ тѣ изядатъ меда си рано и, прѣди да е дошла пролѣтъта, оставатъ съвсѣмъ безъ храна. Тогава горкитѣ пчелици отъ гладъ ще измржатъ ако не имъ се притечемъ на помощъ, ако не ги подхранимъ.

По много начини се подхранватъ пчелитѣ, но най лесно е: ако стопанина имъ си е запазилъ пълни пити съ медъ и щомъ забѣлѣжи, че пчелитѣ му сѫ останали безъ храна, да имъ прикачи въ кошера нѣколко пити съ медъ.

Ако ли пѣкъ нѣма медъ, най добрѣ е да се подхранватъ пчелитѣ, съ небетъ шикеръ. Това става така: обрѣща се наопако кошера и се втѣква между пититѣ до $1\frac{1}{2}$ ока небетъ шикеръ, който прѣдварително се намокрюва съ мокра кърпа. Пчелицитѣ облизватъ мокрия шикеръ и така се хранятъ.